

Az Albertfalvi Cernázógyárban évente mintegy 400 millió forint értékben készülnek a gumiabroncs-betétcsövek és egyéb, a gumiparban feldolgozandó szövetek. A mezőgazdasági gumiabroncsok iránti növekvő kereslet és az importalapanyag drágulása miatt a szövőgépeken — vetülékesévvé és változóautomatákká — növelték a termelékenységüket, és szinte teljesen kiküszöbölték a hulladékkepződést

Forró nyár után

A kánikulában sem volt ivóvízhiány Strandok mérlege

Jóllehet a hivatásos időjósok szerint szeptemberben még szerencsétlen bennünket néhány kellemes napban, talán hétben az indián nyár, mégis visszavonhatatlan tény: vége az idei, igazán kifogástalannak mondható kánikulának. Annak a hosszú, forró nyárnak, amikor is napi 65 ezer köbméteres vízfogyasztásunk, s az aszály ellenére sem volt egyetlen egy alkalommal sem vízkorlátozás Szegeden.

S a nyárral együtt vége a strandolásnak. Szó, ami szó, nemcsak azoknak jelent megkönnyebbülést az őszi kezdetek akik alig-alig bírták a 30–35 fokos, ájulást is előidéző hőséget, de fellelégezhet lassacskán a vízművek és fürdők.

A strandszezon tapasztalatairól, a forgalomról kérünk „gyorsmerleget” Papp Gáborról, a fürdőosztály vezetőjétől mindenekelőtt arról érdeklődtünk, hogyan vált be a partfürdő, illetve Dorozsmán — idén első ízben — működtetett kemping?

— Legnagyobb sikere a külföldi turisták körében volt új kezdeményezésünknek. Különösen a partfürdői sátorozási lehetőségnek örültek kül- és belhoniak egyaránt, hiszen a strandon teljes komfortban lehetett része az itt táborozóknak. Egyesek véleménye szerint az ellátás, a szolgáltatások minősége és száma vettekedt a legjobb színvonalú kempingekével. E tapasztalatok birtokában úgy véljük, hogy jövőre az ideinél többen keresik fel két táborunkat. A várható nagyobb idegenforgalom miatt 3,5 millió forintot beruházással 600 méteres betonutat építünk a partfürdői kemping jobb megközelítésére.

— Az idei nyár a korábbi évekéhez viszonyítva jóval melegebb volt. Ennek okán nyilván a forgalom is magasabb a szegedi strandokon.

— Július 10-én — talán mondani sem kellene, hogy vasárnap — bonyolítottuk a rekordforgalmat, amikor is a partfürdőn, a Liget-fürdőn, Dorozsmán, a sportuszodában, valamint az úszóházakon összesen 50 ezer ember fordult meg. A legmelegebb napokon — s

ezekből akadt bőven az idén — átlag 10–15 ezren látogatták a fizetőstrandokat, s általában 4 ezren vették igénybe naponta a tisztai átkelő kishajókat.

— S a „fekete” statisztika?

— Minden nyáron sok a meg gondolatlan, bravúroskodó, ittas fürdőző. Hiába a figyelmeztetés, kérés, büntetés. Igaz, egyetlen halálest történt dorozsmai strandunkon, de lehetett volna több tragédia. Egy-egy forgalmas napon ugyanis négy-öt alkalommal is kellett menteni, s bizony esetek döntő többségében az utolsó pillanatban érkezett a segítség a fuldoklóhoz.

— A panaszkönyvek legtöbb bejegyzése mit kifogásol?

— Többen — különösen az idősebb korosztály tagjai — panaszkodtak arra, hogy a termálban képtelenek nyugodtan fürödni, pihenni a vízbe ugráló, csapódó fiatalok miatt. Vízöreink mindent megtesznek a rend és nyugalom érdekében, de tény, van eset, amikor tehetetlenek az „erőfölényben” levő sráccokkal szemben.

— Az úszóházak vendégei a fürdőkosarak kétes víztisztaságát kifogásolták, sajnos,

joggal. Védekezésképpen túl sokat nem mondhatunk, mint azt: körülményes, nehéz a vízkosarak takarítása. A közvéleményt legjobban izgató témáról, a strandok nyári fertőzésveszélyéről csak annyit: ezzel kapcsolatos panaszbejelentés nem érkezett hozzánk. A fertőzéseket megakadályozandó egyébként a KÖJAL egész nyáron végzett rendszeres vízminőség-ellenőrző vizsgálatokat.

— Mikor kell végső búcsút mondanunk a szegedi strandoknak?

— A partfürdő szeptember 30-ig lesz nyitva. Széksós-fürdőre pedig 15-ig látogathatnak az őszi meleget még kihasználni szándékozók. A Liget-fürdő 30x40 méteres medencéje az időjárástól függően „üzemel”. Aztán már csak az októberben sátorozó alá kerülő sportuszoda, illetve a termál ad otthont az úszni, fürdőni vágyóknak. A panaszos leveleket megelőzendő, szeretném elmondani, már bezártuk, s egész télen zárva is tartjuk a régi SZUE medencéjét, amelynek üzemeltetése telente 1,5 millió forintba kerül. Ez a költség nincs arányban az itt úszni szándékozók számával.

K. K.

Televízió a családban

A televízió beépült a családok életébe, immár családi szokás. Ezt állapította meg a Tömegkommunikációs Kutató Központ a Magyar Nők Országos Tanácsának kérésére végzett vizsgálat során. A MNÖT elnökségének kedden tartott ülésén a tömegkommunikációs eszközök, főleg a televízió használatának szokásairól és ezek közérdekű vonatkozásairól tárgyaltak.

Az ülésen elhangzott, a felnőttek átlag 140 percet töltöttek a képernyő előtt. Az átlagosnál több ideig tévéznek a nyolc általános iskolai végzettségű nők és férfiak, kevesebbet a középsiskolai végzettségű férfiak és az egyetemet végzett nők. A nők közül az átlagosnál több ideig nézik a tévét a középfokú végzettségűek, a városi lakosok, a nyugdíjasok, a

háztartásbeliek, az özvegyek, az elváltak, a gyese levők. A fiatal, aktívan dolgozó nőknek jut a legkevesebb idejük a tévézésre. Sokan kedvelik a televíziót, de nem tekintik tájékozódásuk, művelődésük egyetlen forrásának, hiszen rádiót is hallgatnak, színházba, moziba járnak, napilapokat, folyóiratokat, szépirodalmi és szakkönyveket olvasnak ki ritkábban, ki gyakrabban, vagyis nem rabjai a televíziónak.

A vizsgálat — hangsúlyozták az ülésen — cáfolja azt a véleményt, amely szerint a televízió elvonja az embereket a művelődés sok más lehetőségétől, passzivitásra készíti a nézőket. Sokakat éppen valamelyik tévéműsor ösztönzött irodalmi, képzőművészeti alkotások, zenei művek megismerésére, ön-

Túlterhelés vagy igénytelenség

Az elektronikai részegységeket gyártó szalag afféle reprezentatív mintáuzemnek számít a vállalatnál. Ha látogatók, netán külföldi vendégek érkeztek, többnyire ide vezették őket, mondván: lássák, milyen korszerűek a termelés módszerei. A tágas, jól világított, a színdinamika szerint kellemes árnyalatokra pingált üzemcsarnok valóban impozáns látványt nyújtott: a szalag mentén ülő — többnyire a fiatalabb korosztályhoz tartozó — lányok, asszonyok fehér köpenyben, igazán üdítő, kellemes hatást keltenek. Az égett olaj szagát árasztó forgácsoló üzemrészben, a zajos, piszkos présműhelyben, vagy a mérges párákat lehelő galvánüzemben dolgozók többsége irigységgel gondoltak az elektronikai szalag mellett szorgoskodó társaikra, szerettek volna a kivételezettek közé tartozni.

Az üzemi orvosi rendelőben mégis a fehér köpenyesek közül fordultak meg a legtöbben. Habár munkájuk fizikailag nem volt nehéz, s tiszta, egészséges környezetben dolgoztak, az átlagosnál gyakoribbak voltak kisebb-nagyobb idegrendszeri panaszai. Az üzemi orvos hamar kiderítette az okot. Mivel ezt a fajta összeszerelési munkát lehetőleg a legapróbb részletekre felbontani, leegyszerűsíteni, s ugyanakkor felgyorsítani, a szalag mellett dolgozók közül többen meglehetősen stresszben töltötték el a műszakot. Hiszen néhány perc alatt kellett minden munkahelelyen a meghatározott műveleteket elvégezni. S nem minden ember egyforma képességű. Van, akinek gyorsabban jár a keze, ügyesebbek a mozdulatai, mások kicsit lassúbb tempónál képesek csak figyelni arra, hogy minden forrasztás, a csavarok valamennyi illesztése, az előírt minőségű legyen.

A példa csupán azt kívánja érzékeltetni, hogy termelő vállalatainknál ma is gyakori, egyfelől a túlterhelés, másfelől bizonyos igénytelenség. Az előbbi olyan technológiáknál, munkafolyamatoknál, amelyeknek a szabályozása egyszerű, ahol a teljesítmény mérése könnyű. Ahol viszont nehezebb a valóságos teljesítmények ellenőrzése, ott jóval lazábbak a követelmények. A szóban forgó szalagon például, ha javítanivalója akadt a tmk-nak, arra is volt idejük a karbantartóknak, hogy kedélyesen eltréfálkozzanak a szalagon dolgozó nőikkel. Órábent dolgoznak, nem hajtotta őket a normaidő.

Előfordul persze, hogy átmeneti munkaerőhiány készlet arra, hogy a dolgozó két, sőt három emberre szabott feladatot vállal. Van, akit ambíciója hajt. Mert kell a

pénz az épülő családi házhoz, vagy a rég áhitott kocsi gyűjt, s nincsen olyan túlóra, különmunka, amit el ne vállalna. A vezetők között nem ritka, aki nélkülözhetetlenségét azzal bizonyítja, hogy mindent maga intéz el. Még azt is, ami beosztottjainak közvetlen hatáskörébe tartozik.

S hol lehet tetten érni az ellenkező végletet: az igénytelenséget? Legfőképp a nemtörődomség, a kényelmesség szüli. Nyílt titok, hogy jó néhány építőipari vállalatnál, építészvezetésen miért nem sikerült időben bevezetni az egyszögű munkautalványozást. Pedig a megszokottnál sokkal termelékenyebb és jobb minőségű munkára ösztönöz, csakhogy az építészvezetőknél szaporítja a gondjait. Ilyen elszámolási rendszer mellett az építőipari brigádok tagjai megkövetelik a jól előkészített munkaterületeket, a zökkenőmentes anyagellátást, hiszen minden termékletlen percet pénzárcajuk bálná. S aki nehezen tud gondoskodni a folyamatos munkáról, annak egyszerűbb, ha lazább, kevésbé ellenőrizhető elszámolási rendszerben dolgoznak a beosztottjai, csak öt hangyák békén. Szubjektív emberi gyengeségek is együttjárnak az igénytelenséggel. A túlzottan „jó szívű” vezetők, kerüli a konfliktusokat, nem tud nemet mondani, utasítani, mindenki szemében „jó főnök” akar lenni. Persze, hogy visszaélnek „jóságával”, s mindenki ott „lajzít”, ahol csak lehet.

Végeredményben mindkét véglet káros következménnyel jár. A túlterhelés kapkodást, figyelmetlenséget idéz elő. Eredménye: selejt, de a szerencsétlen körülmények összejárása akár üzemi balesetet is okozhat. A munkafegyverem lazulása pedig előbb-utóbb pontatlan technológiához, felületes munkához vezet, vagyis az igénytelenséghez. Ráadásul mérgezi a munkahelyi légkört is. Túl sok idejük marad az embereknek egymást figyelni, a szomszéd gép, vagy íróasztal mellett levő dolgával törődni a maguké helyett. S mivel ilyen szituációban mindig vannak „kedvezményezettbekek”, akik többet engedhetnek meg maguknak, nem kell magyarázni, hogy miért romlik meg egy-egy közönség légköre.

A túlterheltség, vagy az igénytelenség, egyaránt árulkodó jel. Valamilyen formában a szerveztlenség bújk meg mögötte. A dinamikus, hatékony, jól szervezett munka viszont jó közösségi hangulatot teremt, kibontakoztatja a dolgozók készségeit, növeli szorgalmát, s mindez tanúsítja, hogy az ilyen munkahelyeken előrelátó, rátermett a vezetős.

K. S.

A listavezető: Szeged

Öt másodpercenként egy gépjármű

Aki szeret statisztikai adatokat böngészni, érdekes összefüggéseket fedezhet fel a Statisztikai Kiadó gondozásában most megjelent Közlekedési és hírközlési évkönyv lapozgatásakor. Megtudhatja például, hogy a legdinamikusabban fejlődő áruszállítási forma a légi árutovábbítás — öt év alatt

17 százalékos az emelkedés. Alig valamivel marad el emögött a légi utasszállítás, amely a maga 14,7 százalékos többlettel (öt év átlagában) jócskán lekörözte a csökkenő vasúti és vízi személyszállítást, valamint a közúti és a városi közlekedés csupán 4,4 százalékos növekedését. Egy másik furcsaság: az elmúlt fél évtizedben — noha igencsak megugrottak az árak — az ország járműparkjának benzinfelhasználása mindössze egy százalékkal csökkent...

Az adathalmazból — legalábbis a magam számára — mégsem ezek az országos teljesítmények voltak a legérdekesebbek, hanem egy szegedi illetőségű „győzedelm”. Az tudniillik, hogy a statisztika szerint az ötös számú főútvonal szegedi állomás előtt haladt át tavaly — naponkénti átlagban — a legtöbb jármű! Bisméretezték az E5-ös bevezető szakaszát, hogy sem Ha magamtól kellene tippelnem, egészen biztos, hogy a leglönösebben forgalmasnak számított szakaszát, hogy sem a vidék városai közül pedig inkább Siófokot. De hát nem; a listavezetők mi let-

17 ezer 383 járművel. Második a sorban Vác, a következő Budaörs, a sídfoki tippe pedig a negyedik helyen „jött be”...

Igaz persze, hogy a forgalomszámlálásnak ebből a köréből kivették a budapesti hidak, azokon ugyanis 276 ezer 377 gépjármű haladt át az elmúlt év átlagos napján. (A legforgalmasabb az Erzsébet-híd volt. Jó ezt tudni, legalább elkerüljük ha Pesten járunk! Jó tanácsként szolgálhat, hogy a legcsekélyebb forgalmat a Szabadság-híd könyvelheti el magának.)

Visszakanyarodva a szegedi csúcshoz: Dorozsma és Kistelek irányából, illetve az Izabella-híd felől tehát — körülményesen számolva — körül-

P. K.